

med Ringkøbing Amtsråd, og der er opnaaet Enighed mellem Amtsrådet og Sognerådet om de Betingelser, som ville være at stille, naar Forholdet mellem Amtskommunen og Sognekommunen skal omordnes, det vil i Virkeligheden sige; at det med Undtagelse af visse Enkelt-heder skal ophøre. Ministeriet har ikke haft nogen Betænkelighed ved at indgaa paa den Ordning, som er tiltraadt af Amtsrådet, og Lovforslaget gaar da ud paa, at Herning Kommune oprettes til Købstad.

Jeg skal ikke komme ind paa en Om-tale af Lovforslagets enkelte Paragraffer, der i alt væsentligt ere i Overensstem-melse med, hvad der tidligere har været vedtaget paa Rigsdagen i Tilfælde af Sognekommuners og Handelspladsers Op-rettelse til Købstad. Jeg kan i saa Henseende særlig henvisne til Esbjerg, hvor der ogsaa var Spørgsmaal om af en Sognekommune at oprette en Købstad. Jeg skal blot nævne en enkelt Paragraf, der gaar ud paa, at Kreditforeninger, der ellers ikke virke i Købstæder, alligevel skulle have Lov til at virke i Herning, efter at den er bleven Købstad. Jeg lægger ingen Skjul paa, og det vil ogsaa fremgaa af Bemær-ningerne, at der der væsentlig er taget Hensyn til Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland, som har sit Sæde i Herning. Det vilde være noget mærke-ligt, om en Kreditforening, som har sit Hovedkontor i Herning, ikke længere skulde have Lov til at virke indenfor den By, hvor den har sit Sæde. Der vil forhaabentlig ikke være nogen Betænkelighed ved i saa Henseende at lade denne Kreditforening eller andre Kreditforeninger, som i øvrigt virke paa Landet, faa Adgang til fremdeles at virke i Herning, efterat Stedet er blevet Købstad.

Jeg tillader mig, at anbefale Lovfor-slaget, og jeg haaber, at det maa kunne gennemføres i den Del af Rigsdagssamlingen, som antagelig er tilbage, da det vil have sin Fordel, om Oprettelsen til Købstad kunde falde sammen med det almin-delige Valg, der i 1913 vil være at afholde til Sognerådet, i dette Tilfælde altsaa til Byrådet, og da der altid er visse Ting, der skulde ordnes saavel af den paagæl-dende Kommunalbestyrelse som ogsaa af Ministeriet og Amtsrådet, forinden den endelige Oprettelse til Købstad kan finde Sted. Jeg tillader mig som sagt at anbefale Lovforslaget, og jeg haaber, det maa kunne lykkes hurtigt at føre det igennem Rigsdagen.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa en Forandring i Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland. Da den Kreditforening, jeg allerede har nævnt i Forbindelse med det Lovforslag, jeg har fremsat, blev oprettet, havde man sine Betænkeligheder ved, at den væsentlig tog Sigte paa at give Laan i bebyggede Ejen-domme paa Landet enten uden Avlsbyg-ninger eller med et i Forhold til Bygnin-gernes Værdi underordnet Avlsbrug. Man mente, at det maaske frembød noget større Risiko at give Laan i saadanne Ejen-domme end i de almindelige Landejen-domme, og saa vidt jeg ved, var det navnlig det, som medførte, at man i Loven af 14. April 1893 bestemte, at Amortisations-tiden for denne Kreditforening skulde være 50 Aar, medens den ellers er 60 Aar. Endvidere blev det bestemt, at der skulde indbetales mindst $\frac{1}{10}$ pCt. af Laanene til Dannelsen af en Reservefond og Dækning af Administrationsudgifterne. Begge disse Bestemmelser medføre, at den aarlige Ydelse for de paagældende Laantagere blev noget større end for Laantagere i andre Kreditforeninger, hvilket igen har bevirket, at mange Laantagere, naar der er hengaaet nogle Aar, søge paa ny at faa det samme Laan, d. v. s. optage det, de allerede have tilbagebetalt, eller eventuelt søge nye Tillægslaan. At dette medfører baade Ulejlighed for Foreningen og Bekostning for de paagældende, siger sig selv. Efter de Erfaringer, der ere indvundne med Hensyn til Kursen paa Obligationerne, og de — for Resten meget faa — Tab, Foreningen har lidt i de Aar, den har virket, har Kreditforeningen ønsket, at der maatte blive givet Laantagerne den samme Stilling som i andre Kreditforeninger, og navnlig, at Amortisationstiden sættes til 60 Aar for nye Afdelinger, som maatte blive oprettede. Selvfølgelig har Ordningen sit Forblivende for de gamle Afdelin-gers Vedkommende. Ministeriet har, ogsaa under Hensyn til de Oplysninger, som ledsage Lovforslaget, ment, at der ikke vilde være Betænkelighed ved at gaa til denne Ændring. Jeg tillader mig da at anbefale ogsaa dette lille Lovforslag til Tingets Velvillie, haabende paa, at det maa kunne blive gennemført i den Del af Sam-lingen, som er tilbage.

Formanden: Eksemplarer af de frem-satte Lovforslag ville blive omdelte til Tingets Medlemmer.